

Sygn. akt VIII Pz 76/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 listopada 2015r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Grażyna Łazowska

Sędziowie SSO Jolanta Łanowy

SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

po rozpoznaniu w dniu 9 listopada 2015r. w Gliwicach

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w K.

o ekwiwalent pieniężny z tytułu prawa do bezpłatnego węgla

na skutek zażalenia pozwanej

na punkt 4 postanowienia Sądu Rejonowego w Tarnowskich Górach z dnia 14 września 2015r. sygn. IV P 345/15

postanawia

1) zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 135 zł. [sto trzydzieści pięć złotych] tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego,

2) zasądzić od powoda na rzecz pozwanej kwotę 90 zł. [dziewięćdziesiąt złotych] tytułem zwrotu kosztów postępowania w postępowaniu zażaleniowym.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia

Sygn. akt VIII Pz 76/15

UZASADNIENIE

Powód A. B. pozwem z dnia 7.05.2015r. domagał się do pozwanej (...) SA w K. zasądzenia kwoty 597,50 zł tytułem ekwiwalentu pieniężnego za bezpłatny węgiel, przysługujący mu na podstawie Porozumienia z dnia 20.12.2004r., z ustawowymi odsetkami od dnia 1.05.2014r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Nakazem zapłaty z dnia 18.05.2015r. Sąd Rejonowy w Tarnowskich Górach uwzględnił powództwo i orzekł o kosztach postępowania.

W sprzeciwie wniesionym od powyższego nakazu zapłaty, pozwana domagała się oddalenia powództwa i zasądzenia kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazała, że prawo powoda jako

pracownika ZG B. do bezpłatnego deputatu węglowego, reguluje ustawa z dnia 7 września 2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015 (Dz.U. z 2007 roku, Nr 192, poz. 1379) – zwana ustawą restrukturyzacyjną. Zgodnie z tą ustawą byli pracownicy tego zakładu prawo deputatu węglowego mogą realizować w dwojaki sposób: w naturze (art. 13 ustawy), a w przypadku złożenia oświadczenia o rezygnacji z uprawnienia do pobierania bezpłatnego węgla w naturze (art. 12 ust. 3 ustawy), w formie ekwiwalentu pieniężnego, który jest wypłacany obok emerytury (renty) wyłącznie przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. W konsekwencji, pozwana była zobowiązana względem powoda wyłącznie do wydania mu węgla w naturze, zatem żądanie pozwu był pozbawione podstaw prawnych. Nadto wskazała, że w dniu 21. 04.2015r. powód pobrał od niej uzupełniającą tonę węgla tytułem deputatu węglowego za 2014r.

W dniu 10.09.2015r. powód cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia i wniósł o obciążenie pozwanej kosztami zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W dniu 14.09.2015r. Sąd Rejonowy umorzył postępowanie i zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 135 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Uzasadniając orzeczenie o kosztach postępowania Sąd Rejonowy, powołując się na treść art. 98 k.p.c., wskazał, że cofnięcie pozwu nastąpiło w związku ze spełnieniem przez pozwaną w toku procesu dochodzonego świadczenia, a zatem należy ją uznać za stronę przegrywającą proces.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożyła pozwana wnosząc o jego zmianę i zasądzenie na jej rzecz od powoda kosztów procesu za obydwie instancje.

Zarzucono:

- naruszenie istoty sprawy - art. 386 § 4 kpc- polegające na całkowitym pominięciu merytorycznych zarzutów pozwanej, a w szczególności, że źródłem prawa powoda do deputatu węglowego są przepisy ustawy z dnia 7.08.2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego, a nie przepisy Porozumienia płacowego pozwanej,

- naruszenie przepisów prawa materialnego, a to art. 98 k.p.c. w zw. z § 10 Porozumienia płacowego przez ich błędną wykładnię i zastosowanie oraz w zw. z art. 1 ust. 1 pkt 3. Art. 12 i 13 ustawy z dnia 7.09.2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego przez ich niezastosowanie i przyjęcie, że roszczenie powoda było zasadne, a w ślad za powyższym błędne przyjęcie, że cofnięcie pozwu w okolicznościach sprawy skutkuje uznaniem pozwanej za stronę przegrywającą proces i zasądzenie od niej na zasadzie art. 98 kpc na rzecz powoda kosztów procesu,

podczas gdy:

- żądanie pozwu pozbawione było podstaw prawnych, a tym samym fakt pobrania przez powoda od pozwanej uzupełniającej 1 tony węgla w naturze, nie może zostać ocenione jako zaspokojenie przez pozwaną dochodzonego roszczenia, a ponadto

- w dacie wniesienia pozwu pozwana już przez okres kilku miesięcy [od 10.12.2014r.] dobrowolnie realizowała na rzecz uprawnionych do węgla w naturze to świadczenia, a zatem nie było potrzeby wnoszenia sprawy do sądu.

Sąd Okręgowy w Gliwicach zważył, co następuje:

Zażalenie pozwanej zasługuje na uwzględnienie.

Niekwestionowanym w sprawie jest, że powód domagał się od pozwanego ekwiwalentu za jedną tonę bezpłatnego węgla – do czego, jako pracownik zlikwidowanego ZG B. - nie był uprawniony, a nie wydania bezpłatnego węgla w naturze.

Jak słusznie podnosi pozwana, źródłem uprawnień powoda to węgle w naturze są przepisy ustawy z dnia 7.09.2007r. o funkcjonowaniu górnictwa węgla kamiennego w latach 2008-2015 [Dz. U. 2007.192.1379], a nie Porozumienie płacowe z 20.12.2004r. Nadto, w dniu 10.12. 2014r. podjęta została przez Zarząd pozwanej uchwała nr (...) zgodnie z którą osoby uprawnione do deputatu węglowego mogły pobrać w terminie do 30 czerwca 2015r. taką ilość bezpłatnego węgla w naturze, o jaką zmniejszony został jego roczny wymiar za 2014 rok. Powód znał treść tej uchwały przed wytoczeniem powództwa, co wprost wynika z treści pozwu.

Wskazać należy również, że powód ponad dwa tygodnie przed wytoczeniem powództwa pobrał uzupełniającą tonę węgla w naturze, a zatem również z tej przyczyny powództwo od początku było całkowicie bezpodstawne. Wbrew zatem ustaleniom Sądu I instancji, cofnięcie pozwu było spowodowane brakiem roszczenia, a nie jego zaspokojeniem w trakcie procesu.

W tych okolicznościach sprawy, zarzuty pozwanej należy uznać za uzasadnione, co skutkuje zmianą zaskarżonego postanowienia. Umorzenie postępowania na skutek cofnięcia pozwu w analizowanym przypadku, oznacza że powód przegrał proces, a zatem zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu zawartą w art. 98 k.p.c, winien pokryć jego koszty.

Mając powyższe na uwadze, Sąd II instancji zmienił zaskarżone postanowienie i obciążył powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanej. W punkcie 2 orzeczono o kosztach postępowania zażaleniowego.

O kosztach Sąd orzekł na podstawie art. 98 i 108§1 k.p.c. oraz § 6 pkt. 2, §12 ust.1 pkt.2, § 13 ust. 2 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. [Dz.U. Nr 163, poz.1348 z późn.zm.].

Mając to na względzie, zażalenie oddalono na podstawie art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 386 k.p.c.

(-) SSO Jolanta Łanowy (-) SSO Grażyna Łazowska (-) SSO Patrycja Bogacińska-Piątek

Sędzia Przewodniczący Sędzia